

بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار مسئولان اجرائی استان فارس - 18 / اردیبهشت / 1387

بسم الله الرحمن الرحيم

دیدار امروز ما با شما مسئولان عزیز این استان در بخشهای مختلف - که در آخرین روز حضور من در شیراز صورت میگیرد - بیش از آنچه که جنبه ی توصیه و سفارش به شما دوستان داشته باشد، جنبه ی تشکر و قدردانی دارد.

اولاً لازم است من از مردم عزیز شیراز و شهرهای دیگر این استان به خاطر اظهار محبتشان و میهمان نوازی شان - که از خصلتهای شناخته شده و معروف مردم این سامان است - صمیمانه و عمیقاً تشکر کنم. ثانیاً از شما برادران و خواهران عزیزی که در بخشهای مختلف دست اندرکار هستید و برخی از زحمات و مشکلات سفر ما بر دوش بخشهای شما بود، به خاطر این همکاری ها و محبتها تشکر کنم.

همچنین عذرخواهی کنم از مردم شهرهایی که توفیق پیدا نکردیم به آن شهرها برویم؛ لذا نمایندگانی را من به شهرهای مختلف این استان فرستادم. بحمدالله استان پهناوری است، شهرستانهای بسیار زیادی دارد، دل انسان میخواهد که با همه ی مردم بخشهای مختلف این استان روبه رو حرف بزند؛ لیکن «ما کلّ ما یتمتی المرء یدرکه»؛ خیلی از آرزوهاست که انسان قادر به تحقق آن نیست. در عین حال بعضی از برادران، خواهران و جوانان زحمت کشیدند و از شهرهای مختلف به شیراز آمدند، در دیدارهای گوناگون - روز اول و روزهای دیگر - شرکت کردند و زحماتی را متحمل شدند؛ از آنها هم من صمیمانه تشکر میکنم.

استان ظرفیتهای و استعدادهای بسیار گسترده ای دارد که آقای استاندار محترم به آن اشاره کردند؛ در گزارشهای مربوط به استان فارس هم هست؛ هم ظرفیتهای طبیعی، هم استعدادهای گوناگون مربوط به تفاوت اقلیمی در شمال و جنوب این استان، و هم بیش از همه، استعدادهای و ظرفیتهای نیروی انسانی که حقاً و انصافاً در این استان چشمگیر است.

یک نکته این است که هر کسی در هر رتبه ای به مردم این استان دارد خدمت میکند، باید خدا را شکرگزار باشد. واقعاً این مردم، این انسانهای فهیم، لطیف و باذوق، شایسته ی خدمت کردند؛ حقاً و انصافاً خدمت به این مردم لذت بخش است. البته خود شما هم اغلب از همین مردمید. انسان وقتی خصوصیات و خلقیات مردم شیراز و مردم فارس را می بیند، احساس میکند که خدمت به این مردم با این خصوصیات، با این خلقیات، با این لطافت، با این نکته سنجی ها، با این استعدادهای فراوان و سرشار، حقاً و انصافاً برای انسان یک اقبال است، یک شانس است؛ این را قدر بدانید. هر جا هستید و هر یک از قوای سه گانه، در هر رتبه ای از رتبه ها، این را قدر بدانید و خدا را شکر کنید. به مردم حقیقتاً خدمت کنید و وقت بگذارید. این مردم را، مراجعین را تکریم کنید، احترام کنید. همه جا همه ی انسانها در خور تکریمند؛ و آنجائی که انسان برجستگی های انسانی و اخلاقی در یک جمعیتی می بیند، بیشتر مایل است آنها را تکریم کند. این، نصیحت عمده و اصلی من به شما برادران عزیز است.

در این سفر درباره ی مسائل گوناگون استان تصمیمهایی گرفته شده است؛ دولت محترم پشتیبانی های بودجه ای خوبی را از مصوبات و تصمیمهای این سفر قرار داده است؛ مسئولین دولتی هم اجتماع میکنند، امروز می آیند می نشینند اینها را به صورت مصوبه ی دولت در می آورند؛ اینها را هرچه زودتر و سریع تر با همه ی قوا و نیرو و توان عملیاتی کنید، اجرائی کنید، محقق کنید تا مردم بهره ی آنها را ببرند.

به نظر من یکی از چیزهای بسیار مهمی که در شیراز باید مورد توجه قرار بگیرد، مرکزیت و محوریت این حرم مطهری است که کمتر شهری از شهرهای کشور ما یک چنین امتیاز و برجستگی ای دارد. سه امامزاده ی صحیح النسب و عالی مقام و بسیاری از امامزاده های دیگر در این شهر، جایگاه قداست این شهر و انتساب آن به ولایت اهل بیت (علیهم السلام) را بسیار بالا میبرد. جا دارد در تبلیغات عمومی، در صدا و سیما، در ابتکارات گوناگونی که در زمینه های خدماتی، اقتصادی و غیره انجام میگیرد، این جنبه - که روح و معنای عالی ولایت مردم فارس را نشان میدهد - برجسته شود. اینجا بعد از مشهد و قم، در واقع سومین حرم اهل بیت (علیهم السلام) در سرتاسر ایران است. هم از لحاظ خدمت رسانی به زوار این حرم، هم از لحاظ معرفی کردن و نشان دادن و دلهای مشتاقان را در سرتاسر کشور و بیرون از کشور متوجه این بارگاه عظمی کردن، کارهایی است که بایستی انجام بگیرد.

یکی از چیزهایی که در این استان انسان احساس میکند، این است که این استان با وجود داشتن استعدادهای برجسته، استان محجوب و باحیائی است؛ مثل انسانهایی که سواد و فضل زیادی دارند، اما خیلی اهل گفتن و نشان دادن و اظهار کردن نیستند؛ این را انسان اینجا حس میکند. این همه مفاخر در گذشته و در زمان حال. من دیروز در جلسه ی نخبگان لذت بردم از دیدن نخبگان علمی، ادبی، کارآفرینان، شخصیتهای مفید برای جامعه - چه از لحاظ ذهنی، چه از لحاظ عرصه ی عملی - در عین حال تبلیغات و ارائه و نشان دادن این همه استعداد در شیراز، آنچنان که باید و شاید نیست. مردم فارس اهل قال نیستند؛ آدم احساس میکند. گفته میشد مردم فارس اهل حالند؛ منظورشان این بود که اهل کار نیستند. بنده میگویم نه، اهل حالند، یعنی اهل قال نیستند؛ والا بحمدالله اینجا خیلی اهل کارند؛ تحرك علمی، تحرك عملی؛ در صنعت، در کشاورزی؛ انسان تحسین میکند. مردم فارس اهل قال نیستند، اهل گفتن و جنجال کردن و مردم را به خود متوجه کردن نیستند؛ این باید يك جوری جبران شود. در گذشته هم حافظ میگوید:

من که ملول گشتمی از نفس فرشتگان

قال و مقال عالمی میکشم از برای تو

از نفس فرشتگان ملول میشود. قال و مقال عالم را هم که میپذیرد، برای او میپذیرد. آدم می بیند این روحیه همچنان در شیراز هست؛ اهل قال و مقال و به رخ کشیدن و تظاهر کردن نیستند. اما استعداد اینجا خیلی زیاد است؛ از این استعدادها باید استفاده شود.

دیروز یکی از آقایانی که صحبت کردند، مسئله ی دانشکده ی هنر و تقویت هنر را در اینجا مطرح کردند. بعضی خیال میکنند هنر مساوی است با لابلالیگری و بی دینی و بی بندوباری؛ این غلط است. هنر از جلوه های زیبای خلقت الهی است در انسان. آنچه در هنر ایراد دارد و اهل بصیرت همیشه ایراد گرفته اند، جهت غلط هنر بوده است. هنر را کشاندن به جهت اغوای انسان و بی بندوباری انسان، این بد است؛ والا هنر اگر با روح دین، با جهتگیری دین باشد، از برجسته ترین پدیده های وجود انسانی است. امروز هم بحمدالله همین جور است. امروز شاعر ما، نقاش ما، انواع و اقسام رشته های هنری ما، انسان وقتی نگاه میکند، می بیند غالباً با روح دین و تدین کارشان همراه است. چه اشکالی دارد؟ ما اگر چنانچه مرکز تربیت هنری و تقویت هنری در اینجا داشته باشیم، با حفظ این جهتگیری درست، این خیلی خوب است؛ این هیچ ایرادی ندارد. از این استعداد عظیم در این جهت استفاده شود، خیلی خوب است.

یکی از چیزهایی که در این استان مورد توجه است و جا دارد که بیشتر مورد توجه قرار بگیرد، مسئله ی گردشگری

است. اینجا به خاطر وجود حرم مطهر حضرت احمد بن موسی (علیه و علی ابیه و اخیه السلام) جنبه ی مضاعف گردشگری دارد. اینجا مزار است، زیارتگاه است. جاذبه های گردشگری در اینجا خیلی زیاد است. من تصورم این است که اگر مسئولین کشور و مسئولین استان بتوانند از همین مسئله ی گردشگری به شکل درست، با تبلیغات صحیح و با جهتگیری صحیح استفاده کنند، درآمد آن، استان را از همه ی معونه های دیگر بی نیاز میکند. مسئله ی گردشگری خیلی مهم است.

من همین جا اشاره بکنم به این بناهای باستانی مربوط به قبل از اسلام؛ تخت جمشید و بقیه ی چیزهایی که در این استان هست. انسان از دو نظر ممکن است به این مراکز باستانی نگاه کند؛ اینها را باید از هم تفکیک کرد. یک نگاه این است که اینها متعلق به جباران تاریخ بوده. هر کدامی که نگاه میکنیم، به یک نحوی به یکی از جباران تاریخ و طاغوتهای بشری ارتباط پیدا میکند. بله، از این جهت نگاه منفی به اینها هست. غالب متدینین و انسانهایی که نفرت طبیعی از استبداد و از جباریت دارند، با این دید وقتی به این بناهای باستانی نگاه میکنند، طبعاً برای آنها جاذبه ای ندارد. لیکن یک جنبه ی دیگر هم وجود دارد و آن این است که این بناها محصول سرپنجه ی هنرمند ایرانی است؛ محصول فکر راقی و روشن بین ایرانی است در سالها و قرنهای پیش از این؛ این جنبه ی مثبت قضیه است. همه ی بناهایی که از لحاظ تاریخی - چه در اینجا، چه در اصفهان، چه در بقیه ی نقاط کشور - وجود دارد، از این قبیل است. درست است که جباران استفاده کردند، اما خالق و آفریننده ی این مجموعه ها کیست؟ ذهن ایرانی است، سرانگشت هنرمند ایرانی است، روحیه ی بلند نظر ایرانی است، ابتکار و ذوق ایرانی است؛ این برای یک ملت افتخار است. با این دید وقتی نگاه بکنیم، می بینیم اینها مثبت است؛ چه تخت جمشید، چه بقیه ی مناطق دیگر. اینها را نشان بدهید.

در دنیا از چیزهایی که جنبه ی افتخارآمیز هم خیلی ندارد، گاهی اوقات به عنوان مفاخر تاریخی استفاده میکنند. آن کسانی که مفاخر تاریخی را ندارند، برای خودشان خلق میکنند! ما این همه مفاخر تاریخی داریم، این همه چیزهایی که مایه ی تفاخر تاریخی ملت ایران است، اعتماد به نفس ملت ایران است؛ چرا اینها را نشان ندهیم؟

یک نفری برای من نقل میکرد، میگفت رفته بودیم یونان؛ ما را به مراکز گردشگری گوناگون میبردند و آنها را به ما نشان میدادند؛ از جمله به نقطه ای بردند، گفتند اینجا همان جائی است که سپاهیان ایرانی آمدند اینجا، از ما شکست خوردند. مردم را به یک بیابان خالی میبردند و نشان میدهند که اینجا آنجائی است که ایرانی ها در آن دوره لشکرکشی کردند و در اینجا شکست خوردند. یک فضای خالی را نشان میدهند، یک ماده های تاریخی را با یک فضای خالی اثبات میکنند. خوب، اینجا نزدیکی کازرون - آنطوری که شنیدم - مجسمه ی والرین است، امپراتور روم، که زانو زده در مقابل پادشاه ایران. خیلی خوب، اینجا را بروید نشان بدهید؛ این به آن در! این همه نقاط مثبتی که میتواند گذشته ی ما را نشان بدهد.

من البته به شما عرض بکنم؛ اعتقاد راسخ و جازم و علمی دارم که آنچه ایرانی بعد از آمدن اسلام کرده، اصلاً قابل مقایسه نیست با آنچه در طول تاریخ گذشته ی خودش داشته. ایران در دوران اسلامی، در قرن سوم و چهارم و پنجم هجری، در قله ی دانش و تمدن و سیاست و اقتصاد جهانی قرار داشته. هیچ جای دنیا - از شرق و غرب، از آسیا و اروپا - در این حد نبودند؛ این به برکت اسلام بوده. ایران قبل از آن هرگز چنین اوجی را نداشته. در دوران سلسله های گوناگون ایرانی - از آل بویه بگیرد تا غزنویان و سلجوقیان و بقیه، تا دوره ی صفویه - این بخش از تاریخ ایران قابل مقایسه نیست؛ اما آن بخش دیگر تاریخ ایران هم، تاریخ ماست؛ آن هم ایران است؛ حالا یک حاکم طاغوتی در رأسش بوده، سنتهای غلط و آئینهای باطلی در آنها وجود داشته؛ آن به جای خود، امر دیگری است؛ اما هنر ایرانی است. به هر حال روی مسئله ی گردشگری حتماً بایستی کار شود؛ هم در زمینه ی مزارات اسلامی که بهترینش را شما در اینجا دارید، هم به وسیله ی مفاخر ادبی و هنری ما که شما عالی ترینش - یعنی حافظ و سعدی - را اینجا

دارید، هم در زمینه ی آنچه که در گذشته ی تاریخ وجود داشته است.

یکی از چیزهائی که به نظر من در اینجا باید انجام بگیرد - حالا تفصیل اینها را ان شاءالله دوستان ما در جمع بندی های سفر به نتیجه خواهند رسید و اقدام خواهد شد - این است که اینجا قطب کشاورزی است؛ جا دارد که تحقیقات مقابله ی بلندمدت با خشکسالی که تحقیقات وسیع و گسترده ای است و راه های گوناگونی دارد، در همین جا در این شهر، يك مرکزیتی پیدا کند. یکی از چیزهائی که میتواند اینجا مرکزیت پیدا کند، همین است. همچنان که شما در بخشهای پزشکی گفتید نقاط منحصربه فرد دارید، در این قضیه هم میتوانید يك نقطه ی منحصربه فرد داشته باشید. و البته خیلی کارهای دیگر در این استان میشود انجام داد. ان شاءالله مسئولین توفیق پیدا کنند انجام بدهند؛ شما هم توفیق پیدا کنید ان شاءالله هر کدام در هر جا هستید، به پیشرفت این برنامه ها کمک کنید.

قدر بدانید این خدمت را؛ قدر بدانید این حضور مردمی را؛ قدر بدانید این توجه و آمادگی روحی مردم عزیز را؛ و از خدای متعال کمک بخواهید، هدایت بخواهید؛ ان شاءالله خداوند کمک خواهد کرد. از خدای متعال بخواهید وسیله ی پیشرفت روزافزون این کشور را به دست شماها و مسئولین کشور ان شاءالله فراهم کند و آینده ی این استان و آینده ی کشور را از گذشته اش بهتر کند.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته